

[Arnth Jensen.]

højtærede Undervisningsminister har altsaa beholdt denne Valgmaade i sit Forslag, og det kan vi ikke have noget imod.

Det blev nævnt af den ærede Ordfører, at Tanken om Kredslærere var opgivet. Jeg tror, den højtærede Minister har gjort klogt deri, men om det, der er kommet i Stedet, er bedre, er et andet Spørgsmaal. Der foreslaas nu en Amtsskolekonsulent, som dog stadig skal være i sit Embede. Det kan vi ikke indvende noget imod, men Ministeren fastholder stadig saadanne Beføjelser for Konsulenten, at det trods alle Benægtelser efter vor Mening let bliver en Inspektør og ikke en Konsulent. Det fastslaas ikke, at denne Mand eller Kvinde skal være det, som vi mener er det rigtigste, nemlig en Tillidsmand i Kredsstyrelsen, men efter Beføjelserne, som er givet i Lovforslagets §§ 18 og 19, bliver han efter vor Mening grumme nemt til en Inspektør, og han vil efter Ministerens Forslag meget hurtigt vokse til en ny selvstændig Embedsmand. Vi maa stadig hævde, at en raadgivende Medhjælper, som vi foreslaar det, vil være den bedste Konsulent, baade for Lærere, for Skolekommissioner og for Skoledirektioner.

Den højtærede Ordfører omtalte vist ikke Forslaget om Skolefondene. Det er jo det høje Ting bekendt, at man sidste Aar fra alle Sider gik ind for at ophæve Skolefondene. Senere er der fra Flertalspartierne Side fremsat Ønske om, at man skulde bevare disse, og naar der i vort Forslag ikke er indføjjet Bestemmelser desangaaende, er det ikke, fordi vi i og for sig afviser denne Tanke, men det er, fordi vi ønskede mere Tid til at sætte os ind i dette Forslag, og derfor har vi ikke stillet Ændringsforslag i saa Henseende.

Angaaende Spørgsmaalet om Indstilling, Kaldelse og Afskedigelse af Lærere har Ministeren, hvad Indstilling angaar, fundet en Form, der meget nærmer sig den, vi har, saa det skal jeg ikke opholde mig ved. Derimod er der stadig en Uoverensstemmelse med Hensyn til Kaldelse til Købstadskolerne. Ved alle andre Skoler end Købstadskolerne er Kaldsmyndigheden lagt hos Skoledirektionen. Derimod fastholdes det, at i Købstadkommuner er Kommunalbestyrelsen Kaldsmyndighed. Jeg begrundede sidste Aar, hvorfor vi ikke kunde gaa med til det, og jeg skal ikke gentage dette, men jeg vil gerne spørge den ærede Ordfører og den højtærede Minister, om man har overvejet, at der ved Gennemførelsen af dette Forslag, der nu foreligger, kan fore-

komme mange mærkelige Situationer. I Hillerød f. Eks. er Kommunalbestyrelsen Kaldsmyndighed, men i Gentoftte er det Skoledirektionen. I Kalundborg er det det ærede Medlem Hr. Fr. Andersen (Holbæk A.), der er Kaldsmyndighed, men i Taarnby bliver denne Opgave ikke betroet det ærede Medlem Hr. N. P. Nielsen. Synes den højtærede Minister og den ærede Ordfører ikke, at der er en Inkonsekvens i det? Er det ikke mere retfærdigt for alle Parter, om Kaldsmyndigheden ligger udenfor det hjemlige Styre? Vi synes det i alt Fald. Om den Form, vi har foreslaaet, absolut er den eneste brugbare, skal jeg ikke paastaa. Blot hævder vi, at Kaldsretten ikke bør ligge saa tæt op ad Indstillingsmyndigheden, at Indstilling og Kaldelse praktisk talt foretages af samme Kreds.

Hvad Afskedigelsesparagraffen angaar, har jeg udtalt min Glæde over, at det nu erkendes fra alle Sider, at en Lærer kan afskediges, og at Befolkningen selv til sidst har det afgørende Ord i Sagen. Jeg vil ogsaa udtale min Glæde over, at der efter Flertalsforslaget, som det nu foreligger, er mere Garanti for, at en Afskedigelsessag rejses paa begrundet Grundlag end efter Ministerens oprindelige Forslag. Den væsentligste Uoverensstemmelse mellem os og Ministeren ligger nu deri, at efter Ministerens Forslag kræves der i sidste Instans absolut Enstemighed baade i Kommunalbestyrelsen og i Forældrerådet, medens vi kun kræver tre Fjerdedels Majoritet. Jeg skal ikke gaa stærkt ind paa denne Uoverensstemmelse. Blot vil jeg bemærke, at det dog maaske er lidt vel stor Magt at give en enkelt Mand eller Kvinde i en af de hjemlige Forsamlinger, at saadan en enkelt Stemme mod hele Skolekredsen kan hindre en Afskedigelse. Men, som sagt, det egentlige, det vigtigste Spørgsmaal er vi enige om. Spørgsmaalet om Ventepenge er maaske en større Anstødssten, særlig da det ikke fremgaar af Lovforslaget, hvem der skal udrede disse. Jeg ved ikke, om den højtærede Kirkeminister kan forklare os, hvorledes man har tænkt sig, at disse Ventepenge skal udredes, hvem der skal betale dem, for det havde været af Betydning for Forhandlingen her i Salen at vide det, og det vilde have været af endnu større Betydning, om det havde staaet i Lovforslaget.

I Spørgsmaalet om Folkeskolernes indre Styrelse og Folkeskolen i København taler begge Forslag for sig selv. Ogsaa om disse Spørgsmaal skal jeg nøjes med at henvise til mine Udtalelser sidste Aar.

Endelig skal jeg til sidst sige et Par Ord om Tilsynet med de private Skoler. Vi er